

ת"פ 49920/11/11 - מדינת ישראל נגד אימן מסרי, מחמוד קשוע

26 נובמבר 2014

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 49920-11-11 מדינת ישראל נ'
מסרי ואח'

לפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיאה

מדינת ישראל	המאשימה
	נגד
1. אימן מסרי	הנאשמים
2. מחמוד קשוע	

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שירי וידן ועו"ד מיטל סטי

ב"כ נאשם 1 - עו"ד ניר אלפסה

ב"כ נאשם 2 - עו"ד מחג'נה בשם עו"ד תילאווי

נאשמים 1 ו-2 - התייצבו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מקבל את כתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ה, 26/11/2014 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

הכרעת דין

על יסוד הודאת כל אחד מהנאשמים, אני מרשיעם בעבירות הבאות:

נאשם 1:

פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

שתי עבירות של גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

נאשם 2:

סיוע לפריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 סיפא בצוותא עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

סיוע לגניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413ד(א) בצוותא עם סעיף 31 לחוק העונשין.

גניבה מרכב - לפי - עבירה לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ה, 26/11/2014 במעמד הנוכחים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיאה**

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו בעבירות רכוש הקשורות לרכב אשר בוצעו בחודש מאי 2009. כתב האישום הוגש בחודש נובמבר 2011. במסגרת הסדר הטיעון שהוצג, תוקן כתב האישום באופן משמעותי, והתביעה פירטה את מתחמי הענישה, אך סברה כי יש מקום להטיל על הנאשמים את העונשים ברף התחתון של המתחמים, דהיינו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הסיגורים סברו כי ניתן להימנע מהשתת רכיב מאסר מוחשי, וזאת בשים לב לחלוק הזמן, להודאת הנאשמים, וליתר הנתונים, לרבות העובדה כי אין לחובת נאשם 2 הרשעות קודמות.

בבואי לבחון את מתחמי הענישה הראויים במקרה דנן, סבורני כי ראוי שהרף התחתון יעמוד על מאסר צופה פני עתיד, וזאת בשים לב לאופיו של הרכוש שנגנב, וכן לנסיבות הפריצה, שלפחות באישום השני, צוין כי אינן ידועות (חלק מטיעון התובעת הוקדש לקיומם של קשיים ראיתיים שהובילו לתיקונים). הרף העליון בהחלט יכול לעמוד על אותו רף שהציגה

עמוד 2

התביעה.

חלוף הזמן במקרה דנן הוא נתון משמעותי ביותר, וכאשר בית המשפט נדרש בשלהי שנת 2014 לגזור דין בגין עבירה שבוצעה למעלה מ-5 שנים קודם לכן, וכאשר כתב האישום הוגש כשנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירה, ברור כי מידת האפקטיביות של הענישה משתנה. נתתי משקל אף להודאת הנאשמים, והבעת החרטה, כאשר כפי שפירטה התובעת - ובצדק - הנאשמים עומדים בפני הליך צירוף תיקים מקיף, כך שברקע הדברים ניתן לקחת בחשבון גם נתון זה.

על יסוד הנתונים שפורטו לעיל, מצאתי להשית על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר, אולם מי מהנאשמים לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום את אחת העבירות בהן הורשע.
2. קנס בסך ₪ 1,000 לכל אחד מהנאשמים. בעניינו של שני הנאשמים יקוזז הקנס מההפקדה בתיק מ-1222/09, וזאת בהסכמת הצדדים. ככל שלא הופקד כסף בתיק האמור, יקוזז הקנס כנגד סכומים שהופקדו בצווי הבאה שניתנו בתיק זה, והיתרות, אם קיימות כאלה יושבו לנאשמים.
3. ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה.
4. אני מורה על ביטול ישיבת ההוכחות הקבועה בפני כב' השופטת נאור ליום 23.03.15 .

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ה, 26/11/2014 במעמד הנוכחים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיאה**

הוקלדעלידיעידומימון